

Archiv obce Jalový Dvůr
1930 – 1944

Inventář

Číslo EL NAD: 1044
Evidenční číslo pomůcky: 191

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Prámem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Jalový Dvůr je volným českým překladem německého jména vsi Galtenhof, jinak též Goldenhoff, Goldten Hoff, Kaltehoff střídající se se staršími, dříve hojně užívanými názvy vsi Ihrlweiher, Ehrl Weyher, Erl, Edelweiher, což odkazuje na původní lidové pojmenování osady po, v okolí se hojně vyskytující dřevině, olši rostoucí v blízkosti rybníka, rozprostírajícího se po celém katastru vsi. Odtud také vychází spojení olše a rybník v prapůvodním lidovém názvu vsi. Název rybníka Olšový přetrvál a používá se také v českém jazyce dosud.

Po roce 1945 vyvstala potřeba řešit shodující se název obce s nedaleko ležící obcí Jalový Dvůr (německy Galtenstallung), patřící pod okres Planá. Kvůli totožnému poštovnímu úřadu právě v Plané a tudíž častým komplikacím s doručováním poštovních zásilek požádal v roce 1948 Okresní národní výbor v Tachově Ministerstvo vnitra v Praze o přejmenování obce. Na doporučení místní správní komise v Jalovém Dvoře (okres Tachov) bylo zvoleno jméno Branka (něm. Thörl), které se shodovalo s dřívějším lidovým pojmenováním místní části Jalového Dvora. K změně názvu obce však došlo teprve na podzim roku 1950.

Zřejmě ještě v dobách majitele panství Tachov Jana Filipa Husmanna z Namedy a Roilsburgu vznikla někdy v polovině 17. století, přibližně deset kilometrů severozápadním směrem od města Tachova, osada známá jako Ihrlöh či Erllohe. V hustých lesích západní části panství postupně vyrůstaly tzv. kolonizační osady, později vsi, kterým obyvatelstvo

přezdívalo lesní domky. Právě k těmto osadám se řadí také ves Jalový Dvůr. Jelikož půda, na níž se lidé usazovali, patřila majitelům panství, lze předpokládat, že zakladatelem osady musel být majitel panství Tachov.

První písemná zmínka o osadě (Ihrloh) pochází z roku 1663, kdy se ves nacházela v držení Husmannových dědiců. Pro narůstající dluhy bylo panství odprodáno hned v roce 1664 a majitelem se stal Jan Antonín Losy z Losimthalu. Hrabata Losyové z Losimthalu kolonizaci rozlehle a po léta nevyužívané části západního území svého panství náležitě přáli, neboť za jejich správy se rozrostlo či nově vzniklo bezmála 18 osad a vsí. Přibližně v tomto období nabyla osada Ihrloh na větším významu a rozšířila se. V roce 1713 existoval ve vsi panský dvůr a posléze se začalo používat její nové pojmenování Galtenhof. Po smrti posledního Losyho z Losimthalu v roce 1781, kterým rod vymřel, získala panství Tachov, po dlouhém sporu ukončeném smlouvou v roce 1785, včetně vsi a panského dvora Galtenhof, knížata Windischgrätzové. Limitem pro zvětšování katastru vsi a přílivu obyvatelstva do neúrodné a drsné krajiny byla skutečnost, že všechny pozemky vlastnili majitelé panství. Knížata Windischgrätzové však učinila dost neobvyklý krok, když odprodejem zastavěné země převedla část svých pozemků na dosavadní nájemce a v držení si ponechala pouze strategicky a ekonomicky výhodný majetek. Ves Galtenhof se tak utěšeně rozrůstala a do konce patrimoniální správy patřila k větším v dané lokalitě. Český ekvivalent k německému názvu vsi se začal používat teprve po vzniku Československého státu v roce 1918.

Katastrální území vsi Jalový Dvůr tvořila ves samotná.

Do roku 1862 patřil Jalový Dvůr pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Jalový Dvůr se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Tachov (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Tachov, jehož součástí byla také obec Jalový Dvůr. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Konstrukce činnosti obecní samosprávy je poměrně složitý úkol. Z agendy se zachovalo pouhé torzo písemností, které neumožňuje načerpat z archivního souboru AO Jalový Dvůr příliš cenných informací. Následující výčet starostů je tak rekonstruován z dochovaných materiálů a především pak ze školních kronik náležejících do archivního souboru NOŠ Jalový Dvůr EL NAD 231. Jedná se o dva díly školních kronik mapujících nejen školní historii v obci Jalový Dvůr. Pisatelé kroniky totiž pojali svoji práci mnohem velkoryseji, než jak jim zřejmě nařizovaly povinnosti či předpisy a zanechali po sobě poměrně důležitý soubor informací, z nichž je možné vycházet také při rekonstrukci obecní historie, resp. archivu obce. Poměrně důležitou součástí obecní historie z období německé samosprávy zastupuje protokol z jednání představenstva. Vzhledem k okolnosti, že v něm pokračovala česká samospráva, je kniha uložena v archivním souboru MNV Branka EL NAD 292.

Následuje přehled obecních představených a starostů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Häupl	?	?
Andreas Schnabl	?	?

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Michl Schmid	?	?
Anton Schmid	?	?
Josef Häüpl	?	?
Michl Schmid	1888	1891
Anton Schmid	1891	1895
Franz Schnabl	1895	1901
Anton Schnabl	1901	1909
Franz Schnabl	1909	1913
Johann Lippert	1913	1925
Josef Rauch	1926	?
Wenzl Kreuzer	1934	1938
Josef Roth	1938	1945

K uvedenému výčtu starostů je potřeba doplnit, že u jmen na prvních pěti místech nelze určit dataci výkonu jejich funkce, neboť školní kroniky se o nich zmiňují retrospektivním způsobem vzhledem k datu pořízení první z nich.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Materiál, resp. existence, archivního souboru AO Jalový Dvůr představuje jakési „unikum“, neboť písemnosti se v okresním archivu ocitly za zcela neobvyklých okolností. V tomto případě nelze hovořit o skartacích, neboť pokud k nějakým v padesátých letech 20. století skutečně docházelo, nezachoval se o nich žádný záznam. Karta JAF, náležející sice k archivnímu souboru MNV Branka EL NAD 292, uvádí, že písemnosti z období německé samosprávy byly vyčleněny z materiálů archivního souboru ONV Tachov zřejmě někdy v průběhu roku 1979 (JAF ke dni 9. července 1979). Takto získaný materiál byl následně přiřazen k archivnímu souboru MNV Branka (tehdy uváděný jako MSK/MNV Jalový Dvůr) EL NAD 292.

Při zrušení MNV Branka přešel všechen materiál do nástupnických organizací (MNV Obora, MNV Halže), kde se valná většina písemností ztratila. Zřejmě ještě při rušení MNV v Brance se část materiálů německé samosprávy dostala do péče některého z příslušných odborů tehdejšího MNV (zřejmě pouze charakter písemností a užitý německý jazyk, který v posuzovateli vzbuzoval dojem větší důležitosti, zabránily jejich úplné ztrátě či zničení).

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Jalový Dvůr pochází z let 1930 – 1944. Jedná se o jeden kartón písemností o celkové metrži 0,12 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

Při inventarizaci archivního souboru MNV Branka EL NAD 292 v roce 2006 byl z tohoto souboru vytříděn materiál vztahující se k období německé samosprávy. Byl tím vytvořen zcela nový archivní soubor s označením AO Jalový Dvůr.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

Ke vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Značná roztržitost a především typ dochovaných písemností nedovolují přílišnou využitelnost archivního souboru. Při práci s tímto materiálem je potřeba používat ještě další dochované písemnosti, nalézající se v jiných archivních souborech působících v tomtéž sídle, paralelně ve stejném období existence archivního souboru (NOŠ Jalový Dvůr EL NAD 231 a MNV Branka EL NAD 292), které mohou celou problematiku osvětlit. Za zmínku stojí plány budov uložené pod inv. č. 2.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v dubnu roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 18. prosince 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]

Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000

SOkA Tachov, NOŠ Jalový Dvůr, školní kroniky 1890 – 1945

Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zákoník zemský

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945

Spisový materiál

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

1	Plány domů, včetně přiložené úřední agendy (torza)	1932 – 1944	N 1
---	--	-------------	-----

Spolupůsobení ve státních záležitostech

2	Kupní smlouvy na prodej pozemků a nemovitostí	1930 – 1941	N 1
---	---	-------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Jalový Dvůr
Značka archivního souboru:	AO Jalový Dvůr
Časový rozsah:	1930 – 1944
Počet evidenčních jednotek:	1 (1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	2
Rozsah bm:	0,12 bm
Stav ke dni:	18. prosince 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl